

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 38998

гр. София, 09.10.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
закрито заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разглежда дело номер **4928** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а от АПК.

Образувано е по искане вх. № 30641/27.08.2026г. на директор на Детска градина № 8 „Х. Б.“- В., за изменение на решение № 29754 от 25.07.2026г., в частта относно присъдените на И. В. Д. разноски.

В обстоятелствената част на молбата се излага, че в провело се съдебно заседание е било направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от насрещната страна, тъй като същото не съответствало на действителната правна и фактическа сложност на спора.

Настоящото дело било част от поредица от идентични дела, водени от същия жалбоподател срещу ответника по сходни казуси и при идентична правна рамка. Същите дела, със същите искания и същите основания се водели от И. В. Д. и срещу [община], РУО на МОН - В.. Това обстоятелство освобождавало процесуалния му представител от необходимостта да извършва нови проучвания или да изготвя оригинални защитни тези, тъй като се ползвали готови образци. Предвид изложеното, ответникът моли да бъде намалено адвокатското възнаграждение до справедлив и разумен размер, съобразен с действително извършената работа и липсата на фактическа сложност.

Препис от молбата е връчен на И. В. Д., който чрез своя процесуален представител адв. К. Л. е депозирал писмен отговор на 01.10.2026г. за нейната неоснователност.

В него се посочва, че определеният размер от 510, 00 евро, представлявал абсолютен минимален размер за адвокатско възнаграждение по административни дела, без материален интерес. Заплатената сума била реално претърпяна имуществена вреда, пряка последица от незаконосъобразния акт на ответника, като не съществувало никакво правно или икономическо основание спечелилият делото гражданин да поема за своя сметка разноските за адвокатска защита. Изложените в молбата твърдения, че делото било част от „поредица идентични дела“ и се ползвали „готови образци“, били неоснователни и манипулативни. Всяко производство касало конкретно заявление, със специфични въпроси, отделни административни актове и

самостоятелни мотиви за отказ. Завеждането на делото изисквало отделно проучване на преписката, анализ на постановения отказ. Осъществена била пълна и квалифицирана правна защита: изготвяне на подробна жалба, депозиране на писмени доказателства, явяване в открито съдебно заседание и поддържане на изложените съображения, довели до пълната отмяна на обжалвания отказ. Именно процесуалното поведение на ответника, изразяващо се в упоритото му отказване да спази закона, е наложило воденето на настоящото дело и ангажирането на адвокатска защита. Административният орган не можел да черпи права от собственото си незаконосъобразно поведение и да претендира спестяване на разноски за сметка на гражданина. Разноските за адвокатско възнаграждение са били реално заплатени преди приключване на производството, съгласно изискванията на чл. 80 от ГПК.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните, приема следното от правна страна:

С решение № 29754 от 25.07.2026г. е отменен отказ изх. № 720/18.03.2026г. на директора на Детска градина № 8 „Х. Б.“- В., постановен по заявление вх. № 695/13.03.2026г. Преписката е била върната за ново разглеждане и произнасяне в 14-дневен срок.

С този акт Детска градина № 8 „Х. Б.“- В., е осъдена да заплати на И. В. Д. сумата от 515, 11 евро (петстотин и петнадесет евро и единадесет цента), на основание чл.143, ал.1 от АПК.

Съгласно процесуалната разпоредба на чл.176а АПК, в срока за обжалване на съдебното решение, а ако същото е необжалваемо в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страна може да измени или допълни решението, в частта относно присъдените разноски. Ответникът е подал молбата на 26.08.2026г., в 14-дневния срок от датата на уведомяването му за решението (12.08.2026г.), поради което същата се явява процесуално допустима, но неоснователна по същество.

Отговорността за разноски е гражданско облигационно отношение, което произтича от факта на неоснователно повдигнатия правен спор и се носи от страната, чието твърдение е отречено със съдебния акт. Отговорността за разноски има санкционен характер срещу субекта, предизвикал спора. Състои се в правото на едната страна да иска и задължението на другата да възстанови направените разноски на лицето, в чиято полза е решено делото.

Както е изяснено в т.3 на Тълкувателно решение № 6/06.11.2013г. по дело № 6/2012г. на Общото събрание на Гражданската и Търговската колегии на Върховния касационен съд, при разглеждане на възражението по чл.78, ал.5 ГПК съдът следва да извърши преценка на фактическата и правна сложност на спора и ако след тази преценка се изведе несъответствие между размера на възнаграждението и усилията на защитата при упражняване на процесуалните права да намали договорения адвокатски хонорар.

Нито в съпроводителното писмо вх. № 14339/28.04.2026г., с което жалбата и доказателствата по преписката са изпратени на съда, нито в писмените становища от 12.06.2026г. и 24.06.2026г., нито включително на 26.06.2026г., от ответника е обективизирано възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на адв. К. Л.. Едва, след даване ход на устните състезания в писмените бележки на адв.Б. С., изпратени по електронен път на 27.06.2026г. и на 30.06.2026г. е формулирано възражение за прекомерност и липсващ документ за реално плащане.

За съда не съществува правомощие служебно да осъществява проверка за прекомерност на разноските за адвокатска защита при постановяване на решението. В чл.78, ал.5 ГПК е предвидено, че само страна може да сезира съда с искане за намаление на възнаграждението за адвокатска услуга. Основанието по чл.78, ал.5 ГПК се свежда до преценка за съотношението на цената на адвокатска защита и фактическата и правна сложност на делото. Когато съдът е сезиран с такова искане, той следва да изложи мотиви в тази насока. В обратния случай, когато липсва

възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, което да е своевременно наведено до момента на приключване на устните състезания, съдът не може по своя собствена преценка да го редуцира в по-нисък размер. Ето защо, след като до 26.06.2026г. от директора на Детска градина № 8 „Х. Б.“ – В., не е отправено искане за определяне на по-малък размер на разноските на жалбоподателя, с решението същите са признати в размера, който е претендиран и доказан.

Само за изчерпателност на изложението, ще бъде посочено допълнително следното:

Приложимата разпоредба на чл.78, ал.5 ГПК гласи: „Ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по мотивирано възражение за прекомерност, направено от насрещната страна, да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част. При преценката за прекомерност съдът прилага съответно критериите за определяне на адвокатските възнаграждения по чл. 36, ал. 3 от Закона за адвокатурата и правилата за прилагането им, уредени в наредбата по чл. 36, ал. 4 от същия закон. Съдът не може да присъди по-нисък размер на разноските за адвокатско възнаграждение от размера на заплатеното възнаграждение на адвоката на насрещната страна“.

Съгласно задължителното тълкуване, дадено с решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 25.01.2024г. по дело № С-438/22, въведеният с разпоредбата на чл.78, ал.5 ГПК праг на разноските за адвокатско възнаграждение - в размер не по-нисък от минималния в Наредба № 1/2004г. за възнагражденията за адвокатска работа (загл. изм. ДВ, бр.14/2025г.), следва да се смята за ограничение на конкуренцията с оглед на целта по смисъла на чл.101, §1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

Посоченото разрешение означава, че при преценката си за размера на подлежащите на възстановяване разноски за адвокатско възнаграждение на страната, съдът не е обвързан от минималните размери на адвокатското възнаграждение, посочени в Наредба № 1/09.07.2004г. Същите могат да служат единствено като ориентир при определяне служебно на възнагражденията, но без да са задължителни за съда. Необходимо е да се обсъди цената на предоставените услуги, с оглед на следните критерии: предмет на спора, интерес, вид и количеството на извършената работа, фактическата и правна сложност на делото.

Съобразявайки се с вида и характера на делото; защитаваният интерес; обемът на извършената процесуална дейност; правната специфика на спора, съдът е възстановил заплатената сума за адвокатски хонорар на адв. К. Л. в пълен размер. Неоснователно е възражението на ответника, че липсват доказателства за реалното му внасяне, напротив, видно от съдържанието на договор № 2611/01.04.2026г., сумата е платена в брой при подписването му, като в тази част същият служи за разписка.

Присъждането на поискания размер на адвокатско възнаграждение е необходимо средство за постигането на легитимна цел, която няма антиконкурентен характер, поради което Наредбата е приложима и съвместима с чл.101, § 1 от ДФЕС, във връзка с чл.4, § 3 от ДФЕС. Липсата на ограничаващ конкуренцията резултат не задължава съда да присъди адвокатско възнаграждение под минимума, който е 511, 29 евро, съгласно чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г.

Определеното възнаграждение на адв. К. Л. от 510,00 (петстотин и десет) евро е справедливо и обосновано по см. на чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата, както и съответства на обема и качеството на осъществената от него процесуална работа.

Предвид горното, се формира извод за отсъствие на основания за уважаване на молбата.

Така мотивиран и на основание чл.176а, ал.3 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба вх. № 30641/27.08.2026г. на директор на Детска градина № 8 „Х. Б.“- В., за изменение на решение № 29754 от 25.07.2026г., в частта относно присъдените на И. В. Д. разноски в размер на сумата от 515, 11 евро (петстотин и петнадесет евро и единадесет цента).

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен от получаване на съобщенията до страните пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕПИС от определението да се връчи на страните по делото.

Съдия: